

“Voorzitter, gewaardeerde collega’s,

Hartelijk dank voor uw vriendelijke woorden. Ik zal de Staten missen, het gedoe, de onderwerpen, het puzzelen, het debat, de spanning, en de vele contacten. Maar na twaalf jaar is het ook goed om de steven te wenden. Toen ik eraan begon wist ik natuurlijk niet precies wat te verwachten, maar terugblikkend kan ik wel zeggen dat de afgelopen perioden aan mijn verwachtingen hebben voldaan, en zelfs meer dan dat. Zowel politiek als persoonlijk. En laat ik eens met het laatste beginnen. Toen ik een aantal jaren geleden Boris van de Ham op de televisie zag die geïnterviewd werd als terugtredend parlementariër, zei hij hoe de politiek hem ook persoonlijk veel geboden had. En zo voel ik dat ook. Niet in de laatste plaats omdat ik veel mensen heb mogen ontmoeten die ik anders niet tegen gekomen zou zijn; een groot genoeg. Ik mocht mij met vragen bezighouden die mij anders ontgaan zouden zijn en ik heb het idee dat mijn inzicht in de psyche van de medemens is verdiept. Ook het mogen deelnemen aan het politiek debat, om hier achter het spreekgestoelte, of daar bij de interruptiemicrofoon te mogen staan, was een voorrecht.

Ook politiek kijk ik met bescheiden tevredenheid terug. Of ik het goed of slecht gedaan heb, laat ik vanzelfsprekend aan anderen ter beoordeling. Maar twee punten waar ik een steentje aan mocht bijdragen, meer niet, wil ik kort noemen. Te midden van de vele concrete zaken die passeerden, was er ook de jeugdzorg. De jeugdzorg heeft mij altijd zeer gemotiveerd en de wijze waarop de provincie en deze Staten, na een moeizaam begin in 2005, de Jeugdzorg hebben opgepakt en overgedragen, vind ik aansprekend. De betekenis ervan was en is voor zeer velen in onze provincie, de cliënten en hun omgeving, van grote betekenis. Besturen doet er toe.

En natuurlijk heb ik het groots gevonden dat GroenLinks, na twintig jaar oppositie, eindelijk ook de verantwoordelijkheid van het dagelijks bestuur kon gaan dragen. En wat wij, naar mijn mening, ook goed gedaan hebben. Voor mij lag de betekenis van deze coalitie ook in het zoeken naar een nieuw politiek middenveld. Het politiek midden staat in onze samenleving onder druk door maatschappelijke tegenstellingen, door onrust en gebrek aan

consensus overeen aantal serieuze onderwerpen. Het politiek midden is essentieel in mijn visie voor onze democratische samenleving, ook vanuit de eigen politieke wensen voor die samenleving. Het draagt bij aan de samenhang. Het politiek midden, het binden, het overbruggen, is een keus, niet iets wat overblijft na aftrek van de flanken. En als dit middenveld onder druk staat, dan moeten we het versterken. Oók als je veranderingen voorstaat, want het is net als bij voetbal, vanaf de hoekvlag score je maar zelden.

Voorzitter, aan dit en vele andere zaken heb ik gepoogd een steentje bij te dragen. Ik heb dat met veel plezier gedaan. Ik zal de Staten dan ook missen, de mensen, de onderwerpen, het debat. Het provinciaal bestuur is wellicht niet het meest uitnodigende, het meest in het oog springende. Maar het is naar mijn smaak daarom niet minder van belang. Toegegeven, als 20-jarige had ik niet mijn zinnen gezet op een Statenlidmaatschap, maar nu ik er deel van heb mogen uitmaken, zal ik in een volgende leven, mocht daar sprake van zijn, graag weer een lidmaatschap ambiëren. Ik hoop maar dat het middenbestuur dan nog bestaat.

Voor het moment echter verlaat ik de politieke arena en ga verder met mijn werk bij Sonnenborgh- museum en sterrenwacht, waar we grote en kleine mensen enthousiast en nieuwsgierig proberen te maken voor de wonderen der natuur. Een functie die ik combineer met historisch onderzoek bij de universiteit. Ik stap, met andere woorden, uit de wereld van de klaarblijkelijke waarheden over naar de wereld van de georganiseerde twijfel.

Voorzitter, tot slot, nog enkele woorden van dank:

- Allereerst dank ik graag de griffie voor hun ondersteuning. Leo, Ruud en Hans die mij als Statenlid en in mijn verschillende voorzittersrollen steeds adequaat en op vrolijke wijze hebben bijgestaan. En achter hen, hun collega's van de griffie.
- Ik dank ook graag mijn partij die mij driemaal opeenvolgend hoog op de lijst plaatste, waarvan eenmaal als lijsttrekker.

- Dank aan de leden van Gedeputeerde Staten voor de plezierige en resultaat gerichte verstandhouding. Ik heb grote waardering gekregen voor uw inzet en betrokkenheid, en de lichte humor die steeds aanwezig was.
- En dank vanzelfsprekend aan u, collega Statenleden. Ik heb gepoogd steeds met volle inzet mijn bijdrage te leveren en met de één heb ik meer van doen gehad dan met de ander, maar de persoonlijke verhoudingen waren steeds plezierig en positief. En in dit verband wil ik graag nogmaals danken voor de vele reacties die ik van u – statenbreed - mocht ontvangen afgelopen najaar bij mijn ziekte. Dit zal altijd een dierbare herinnering blijven; niet de aanleiding, maar wel de sympathie die ik toen heb ervaren.
- Ook dank richting fractie waar ik zoveel jaren deel van uit mocht maken inclusief acht jaar als primus inter pares. De soulmates in het systeem. Dank voor het vertrouwen en de loyaliteit die er steeds tussen ons was, en dank ook voor de talrijke discussies over talrijke onderwerpen op talrijke momenten. Wat dit laatste betreft voldoet GroenLinks toch aan alle vooroordelen. Gelukkig maar.
- En tot slot voorzitter, nog een woord van dank aan het thuisfront, kinderen en partner. Die, in verschillende varianten tussen toelaten en enthousiasme, mij steunden. Bart Krol mocht nog wel eens verhalen van de discussies aan de keukentafel met het thuisfront. Ik kende dat eveneens. En hij zal zeker beamen dat deze veelal eindigden met een blik van 'ach laat maar, hij vindt het nu eenmaal belangrijk'.

Inderdaad, ik vond het belangrijk en het was een eer om te mogen doen.

Voorzitter, ik ben klaar, ik dank u en het gaat u allen goed."

Bas Nugteren